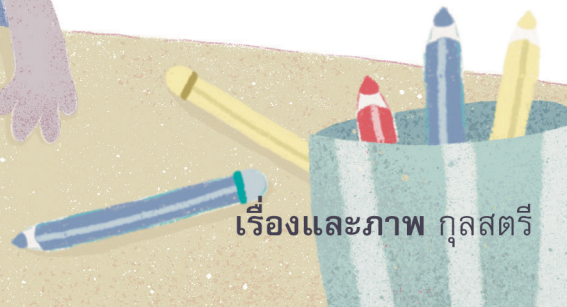

๘ แพ็ค หนูน้อยหุโต

ขอให้
หุโตๆ
เล็กลง

๘ แพ็ค หนูน้อยหุโต

เรื่องและภาพ กุลสตรี

หนังสือภาพสำหรับเด็ก 7-9 ปี

ต้นฉบับวรรณกรรมสำหรับเด็กนิพนธ์ ประจำปีการศึกษา 2564

ผลงานสร้างสรรค์ในรายวิชา 451 ภาคนิพนธ์ทางวรรณกรรมสำหรับเด็ก

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก

ศูนย์การศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แพ็ค หนูน้อยหุโต

เรื่องและภาพ : กุลสตรี จันทอัมโม โทรศัพท์ : 087-609-9385 E-mail : khwjunworks@gmail.com

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผศ. รพินทร์ (ณ กลาง) คงสมบูรณ์ ขอขอบคุณ : อ. อัจฉรา ประดิษฐ์ อ. ดร. ธันยา พิทยาพิทักษ์

อ. อนุสรณ์ ดีไหว้อ. พิชญานี นิลรุ่งรัตน์

แพ็ค เป็นหนูน้อยนักส่งของที่เพิ่งย้ายมาประจำการ ณ เมืองใหม่แห่งนี้
ทุก ๆ วันเขาจะออกไปส่งของและนั่นทำให้เขาได้เจอกับหนูมากมาย

หนูในเมืองนี้ที่แพ็คเจมมีแต่หูกกลม ๆ เล็ก ๆ ไม่มีใครหุโตเท่าแพ็คเลย

แต่ไม่มีใครหุโตเท่าแพ็คเลย

แพ็คเริ่มรู้สึกที่ตัวเองไม่เหมือนใครและอยากหูลีเก
แบบหนูตัวอื่นบ้างเพราะหูที่โตและทေးทေးของเขานั้น...

กินพื้นที่จนทำให้อัดอัด

ทำให้เขาเดินชนสิ่งของจนแตกและพัง

หรือแม้แต่จะใส่หมวกออกไปส่งของก็ไม่ได้
แพ็คจึงหาวิธีทำให้หูที่โตนี้เล็กลง

แพ็คกล่องเขียนลงบนกระดาษแล้วแปะว่า “ขอให้หุโต ๆ เล็กลง”
เพื่อนางฟ้าแม่ทูนหัวผ่านมาเห็นคำอธิษฐานแล้วจะช่วยทำให้คำขอของเขาเป็นจริง

หรือจะไปยืมผ้าคลุมของหนูน้อยหมวกแดง
มาปิดหุโต ๆ นี้ดีนะ

แพ็คเกจกินยาเพิ่มขนาดเพื่อให้ตัวเขากลับมาเท่าเดิม
แน่นอนว่าหูของเขาก็กลับมาโตเหมือนเดิมเช่นกัน

ถ้าลองดื่มยาวิเศษในดินแดนมหัศจรรย์เพื่อย่อขนาดดู
เผื่อว่ากินแล้วหูของเขาจะเล็กลงละ แต่เมื่อกินแล้วตัวเขากลับเล็กลงไปด้วยนะสิ!

เมื่อลองคิดหลายวิธีแล้วไม่ได้ผลเขาก็เริ่มถอดใจ
แต่แล้วแพ็คก็นึกขึ้นได้ว่าเขามีกล่องสะสมอยู่ในห้องใต้ดิน

“มีอะไรที่พอจะทำให้หนูของฉันเลิกลงได้บ้างนะ” แพ็คเริ่มลงมือรื้อของในกล่อง
แต่ระหว่างที่กำลังมองหาว่าจะมีอะไรที่จะทำให้หนูเขาเลิกลงได้บ้าง
แพ็คก็หันไปเห็นแมงมุมตัวหนึ่งชื่อว่า **เจ้าแบล็ค**
ที่อาศัยอยู่ในห้องใต้ดินบ้านของเขาโดยที่เขาไม่รู้มาก่อน

“สวัสดี เธอกำลังทำอะไรหรือ” แพ็คถามเจ้าแบล็ค
“ฉันกำลังชกไฮวิเศษเป็นของขวัญให้เพื่อนนะสิ”
“ไฮวิเศษหรือ!”
“ใช่แล้ว ไฮของฉันนะทำได้ทุกสิ่งตามที่ต้องการ
เพียงแค่นำไปปรุงในหม้อมหัศจรรย์ก็เท่านั้น”

“โอ้โฮ วิเศษจริง ๆ ด้วย งั้นเธอช่วยชกไฮวิเศษให้ฉันหน่อยได้ไหมจ๊ะ”
แบล็คครุ่นคิดก่อนจะตอบว่า “ฉันจะชกไฮวิเศษให้เธอก็ได้
แต่เธอช่วยไปส่งของให้ฉันหน่อยได้ไหม”
“ได้สิ ฉันส่งของแก่เธออยู่แล้ว!”

แพ็คจึงเริ่มออกเดินทางเพื่อนำของทั้งสามชิ้นที่ได้รับมา
ไปส่ง ณ ที่หมายตามที่แบล็คบอกเขา

ของชิ้นแรกที่น่าไปส่งก็คือเนยแข็งสูตรพิเศษที่แบล็คปรุงขึ้นมาให้กับเจ้าจมูกโต

“โอ้โฮ! ฉันไม่เคยเจอใครจมูกโตเท่านี้มาก่อนเลย!”

“แน่นอน! จมูกของฉันทันทีบอกใครเขี้ยวละ ฉันทมกลิ่นอาหารเก่งมาก
แค่ดมฉันก็รู้ว่าอาหารนั้นมีเครื่องปรุงอะไรบ้าง แถมยังแยกได้ด้วยว่าอาหารชนิดไหน
มีพิษหรือไม่มีพิษ หนูหลายตัวก็มาขอให้ฉันช่วยดมอาหารให้อยู่บ่อย ๆ ด้วยนะ”

แพ็คทิ้งกับความแตกต่างที่ช่างวิเศษนี้

ของชิ้นต่อมาที่แพ้ก็ต้องไปส่งคือรองเท้าให้กับเจ้าทำโต
เมื่อแพ้เห็นก็ประหลาดใจอีกครั้งเพราะเขาไม่เคยเห็นหนูที่เท้าโตเท่านี้มาก่อน
“เท้าของเธอโตมาก!”

“เท้าของฉันทั้งโตและแข็งแรง ฉันชอบวิ่งและฉันก็วิ่งได้เร็วมาก
ถึงจะหารองเท้าใส่ยากเพราะในเมืองนี้มีแต่หนูเท้าเล็กแต่ฉันก็รักทำโต ๆ ของฉัน
และรักการวิ่งที่สุดเลย!” เจ้าทำโตตอบอย่างภาคภูมิใจ

แพ้ทั้งกับความแตกต่างที่ช่างวิเศษนี้

ของชิ้นสุดท้ายที่ต้องไปส่งคือคันชักไวโอลินให้กับเจ้าหูกวางที่หูโตเหมือนกับเขา!
“ดีใจจัง ฉันไม่เคยรู้มาก่อนว่าจะมีหนูที่หูโตเหมือนฉันด้วย!”
“ฉันก็ดีใจที่ได้เจอเธอ หูโต ๆ ของพวกเรานี้วิเศษดีนะเธอว่าไหม”
“แต่ฉันไม่ค่อยชอบหูโต ๆ ของฉันเลยนะสิ” แพ็คตอบอย่างเศร้า ๆ
“ทำไมล่ะ อย่างฉันก็ฟังเพลงได้ไพเราะกว่าใครแถมยังแยกโน้ตในเพลงได้เก่งมาก
ฉันคิดว่าหูของเธอก็น่าจะมีอะไรที่พิเศษเหมือนกันนะ”

แพ็คเริ่มคิดตามที่เจ้าหูกวางพูด
จริงสิ เขาไม่เคยมองเห็นสิ่งวิเศษที่ตัวเองมีมาก่อน

“วันพรุ่งนี้จะมีงานสังสรรค์ของพวกเราที่แสนพิเศษ
ฉันอยากให้เธอมาด้วยกันนะ” เจ้าหูกางชวนแพ็ค
“ขอบคุณที่ชวนนะจ๊ะ น่าสนุกจัง!”

การเดินทางครั้งนี้ทำให้แพ็คได้ไปเจอเพื่อนใหม่มากมาย
เพราะทำให้เขาได้เจอกับ...

เจ้าจุกโต

เจ้าเท้าโต

และเจ้าหูกาง

รวมถึงเพื่อนในงานสังสรรค์ด้วยนะ

เมื่อลองมองอีกแง่มุมหนึ่งหุโต ๆ ของเขา
ก็ทำอะไรได้มากมายกว่าที่คิด ไม่ว่าจะเป็น...

ใช้แทนผ้าปิดตาเวลานอน

คลุมตัวเวลาหนาวเมื่อออกไปส่งของ

แม้จะอยู่ไกลแต่เวลาใครเรียกเขา เขาก็ได้ยิน!

และที่สำคัญเขาได้เพื่อนใหม่
ที่มีอะไรพิเศษๆ เหมือนกัน

“ฉันส่งของให้เธอเรียบร้อยแล้วจ้ะ”

“ขอบใจมากนะ ฉันจะชกใยวิเศษให้เธอเพื่อเป็นน้ำใจตอบแทน
ที่เธอนำของขวัญไปส่งให้เพื่อนของฉัน ว่าแต่...เธออยากได้ล่ะจ้ะ”

“ฉันไม่อยากจะอะไรแล้วละฉันคิดว่าฉันได้ของขวัญแสนพิเศษแล้ว”

“แต่ฉันชกใยวิเศษไว้ให้เธอแล้วละ”

นับตั้งแต่นั้นมาแพ็คหนูน้อยนักส่งของก็ใช้หมวกทรงพิเศษ
ที่ได้จากแบล็คออกมาส่งของทุกวันอย่างมีความสุข
และตอนนี้แพ็คก็ไม่ได้สนใจแล้วว่าหูของมันจะไม่เหมือนใครอีกต่อไป

แพ็ค เริ่มรู้สึกกว่าตัวเองแปลกและแตกต่าง
เมื่อพบว่าในเมืองหนูตัวจิ๋วนี้ไม่มีใครหุโตเท่าเขาเลย
เขาจะอย่างไรกับหุโต ๆ นี้ดีนะ

